

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 1 i Lov Nr. 171 af 13. April 1938 om Ændringer i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde er Kredsen af erstatningsberettigede Erhvervs sygdomme blevet udvidet til at omfatte andre end de i § 1 i Loven af 20. Maj 1933 nævnte, ligesom Listen over Virksomheder (Fag, Industrier og Arbejdsprocesser), for saa vidt angaar de allerede ved Loven af 1933 anerkendte Erhvervs sygdomme, er blevet udvidet til at omfatte enkelte andre end de i Loven af 1933 nævnte.

Denne Udvidelse skete under Hensyn tagen til Genève-Konventionen af 1934, hvorved den paa Arbejdskonferencen i Genève i 1925 vedtagne Konvention vedrørende Erhvervs sygdomme revideredes, og paa Grundlag af en Indstilling fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen og et Flertal af Ulykkesforsikrings-Raadet. Indstillingen fremkom, efter at Direktoratet havde foretaget en nærmere Undersøgelse af Spørgsmaalet om Muligheden for med tilstrækkelig Sand synlighed at føre en foreliggende Invaliditet og den Invaliditeten begrundende Sygdomstilstand tilbage til en bestemt Arbejdsproces som den eneste eller dog overvejende Aarsag til Lidelsen, jfr. Bemærkningerne til Forslaget til Lov af 13. April 1938 (Rigsdagstidende 1937—38, Tillæg A., Sp. 3399—3401). Direktoratets Indstilling af 21. Juli 1936 findes aftrykt som Bilag til den Betænkning, der den 25. Februar 1938 blev afgivet af Landstingets Udvalg angaaende Forslaget til Loven af 13. April 1938 (Rigsdagstidende 1937—38, Tillæg B., Sp. 623—31).

Af de ny Erhvervs sygdomme, der saaledes blev optaget i Skemaet, må i denne Forbindelse særlig fremhæves visse Hud sygdomme fremkaldt ved Paavirkning af visse Stoffer i forskellige nærmere angivne Industrier og Virksomheder. Ved Sagens Behandling i Direktoratet for Ulykkesforsikringen og Ulykkesforsikrings-Raadet var der vel Enighed om, at de almindelige Betæneligheder ved nye Erhvervs sygdommes Inddragelse under Ulykkesforsikringsloven — navnlig med Hensyn til Sikkerheden i Bedømmelsen af Sygdommenes Opstaaen som Følge af Arbejdet — i særlig Grad gjorde sig gældende ved de forskellige

Arter af Huds sygdomme. Direktoratet og Raadets Flertal mente dog, at man allerede nu raadede over tilstrækkelige Midler til ved visse Hud lidelser med tilstrækkelig forsikringsmæssig Sikkerhed at kunne afgøre, hvilke Stoffer der var Aarsagen til Lidelserne, og stillede derfor efter en Gennemgang af det i Direktoratet foreliggende Materiale og en Bedømmelse af den Sikkerhed, hvormed de forskellige i Erhvervene hyppigst forekommende Hud lidelsers Art og Oprindelse kunde fastslaaes, Forslag om Inddragelse under Loven af en bestemt afgrænset Kreds af Hud lidelser, de, der nu er medtaget ved Loven af 13. April 1938. De Betæneligheder, der i øvrigt gjorde sig gældende ved Hud lidelsernes Inddragelse under Loven, kom imidlertid ikke frem med Hensyn til de i Henhold til Ulykkesforsikringslovens §§ 58—59 forsikrede selvstændige erhvervsdrivende. Da disse selv bestrider Udgifterne ved deres Forsikring, kunde der for disses Vedkommende ikke være nogen Betænelighed ved at foretage en general Optagelse af alle Hud lidelser under Forsikringen paa de for denne i øvrigt gældende lovmæssige Betingelser, og dette er da ogsaa sket saavel i Ministeriets Forslag som i den endelige Lov af 13. April 1938.

Under Behandlingen i Landstinget af Forslaget til Loven af 13. April 1938 blev der overfor Landstingsudvalget saavel af Fiskernes Fagforening i Esbjerg som af Vestjysk Fiskeriforening rejst Ønske om at faa det hos Fiskere ret udbredte Sø-Eczem, der navnlig er udbredt blandt Fiskere, som fisker paa Doggerbankerne, optaget i Skemaet for Erhvervs sygdomme, saaledes at ogsaa de efter Lovens §§ 56 og 57 forsikrede Personer kan faa Erstatning, naar de under deres Arbejde ved Fiskerierhvervet paadrager sig denne Sygdom. De to nævnte Foreningers Henvendelser, henholdsvis af 25. Januar og af 3. Februar 1938, findes aftrykt som Bilag til Landstingsudvalgets fornævnte Betænkning af 25. Februar 1938 (Rigsdagstidende 1937—38, Tillæg B., Sp. 653—54 og 651—52).

I denne Betænkning henviste Udvalgets Flertal imidlertid til, at der ikke hidtil havde været foretaget faktiske Undersøgelser af Aarsagerne til den omhandlede Sygdom, og at Udvalget mente, at